

KÜLÖNFÉLÉK.

Elhunytak: *Gálfi Mihály* magyarzsákodi unitárius lelkész életének 40-ik, boldog házasságának 5-ik évében április hó 3-án. — *Zoltán Albert* CFR inspektor életének 57-ik évében április hó 28-án Lugoson elhunyt, ahonnan porrészei Kolozsvárra szállítottak s az itteni köztemetőben helyezték nyugalomra. — *Lokodi és Homoródalmási özv. Sándor Lajosné*, szül. Altorjai *Kiss Emma* 83 éves korában május hó 20-án Budapesten. — *Albert Dénésné*, szül. Szighetty Cs. Berta életének 78-ik, boldog házasságának 57-ik évében június hó 6-án Kolozsváron. — *Harasztosi Török Kálmán* nyug. altábornagy, a Szent István rend kiskeresztese, a III. oszt. Vaskorona-rend lovagja, a 3-ad oszt. katonai érdemkereszt, a bronz katonai érdemérem a katonai érdemkereszt szalagján, stb. tulajdonosa f. évi június hó 3-án, fáradhatatlan munkás életének 69-ik, boldog házasságának 26-ik évében Budapesten. Az elhunytban Kovács Kálmán püspöki titkár sógorát gyászolja. — *Sebestyén Józsefné* sz. *Hadházy Ida* ny. volt magyar állami isk. igazgató-tanítónő f. évi június 13-án Besztercén, hosszas szenvedés után elhunyt. *Hadházy Sándor* pénztánokunk növérét gyászolja benne.

Széplaki Báró P. Horváth Kálmán temetése. Br. P. Horváth Kálmán a román koronarend tisztii keresztjének tulajdonosa, cs. és kir. kamarás, az unitárius egyháznak 1861 óta egyházi tanácsosa, 1877.-től 1892.-ig a kolozsvári kollegium felügyelő gondnoka, 1892.-től 1925. végéig az egyház főgondnoka, majd tiszteletbeli főgondnoka, a Dávid Ferenc Egyletnek 1897.-től 1925.-ig elnöke, attól kezdve tiszteletbeli elnöke, az Unitárius Irodalmi Társaságnak tiszteletbeli tagja, folyó évi június 13.-án áldásos életének 86.-ik, boldog házassága 53.-ik évében Felsőzsukon elhalt. Családjá mellett az Unitárius egyházat érte a legnagyobb veszteség, amelyre hosszú élete alatt olyan gazdagon árasztotta szívének jóságát és szeretetét. Ezért az egyház Képviselő Tanácsa is külön gyászjelentést adott ki haláláról. Elrendelte, hogy június 13.-án d. u. fél három órakor, amikor a temetése történt, egyházközségeinkben harangozzanak. Elha-

tározta, hogy nagynevű főgondnoka nevére emlékalapot létesít, amely koszoru megváltás címen már is szép kezdettel indult meg. Temetése napján az E. K. Tanács képviselője, a Theológia és felső osztályu tanulók két nagy autóbusszon mentek ki Felsőzsukra, magukkal vive az egyház koszorúját. Temetésén, amely az ősi kúria nagytermében a messze kiterjedt család és az erdélyi főnemesség részvételével folyt le, a koll. ifjúság éneke után imádságot mondott *dr. Boros György* egyh. főjegyző. *Vári Albert* I. Kor. 13. r. 2. és 8. versei alapján tartott gyászbeszédet. Az egyház és a főt. püspök ur nevében *dr. Ferenczy Géza* főgondnok, a Theol. Akadémia és Unitárius Lelkészkör nevében *dr. Kiss Elek* dékán, a kolozsvári kollégium nevében, *dr. Borbély István* igazgató, a Dávid Ferenc-egylet nevében, *Gálfi Lőrinc* pénztárnok, az Unitárius Irodalmi Társaság nevében *dr. Gál Kelemen* alelnök bucsuzlatták el a nagy halottat. Az eső, mely a szertartás és búcsubeszéd alatt zuhogott, elcsendesedett s a hatalmas temetési menet az ifjúság éneke mellett elindult a közeli kertben levő családi sírbolthoz. A súlyos érckoporsót az E. K. T. tagjai és a teol. ifjúság vitték. Dr. Boros György főjegyző búcsu szavai után a jó és nemes lélek porsátora megtért ősei sírlakába, maga után hagyva fájó, de örökre feledhetetlen emléket.

Bölöni id. Tana Sámuel. Székely fajának testben és lélekben kimagasló képviselője. Pátriárkális alakja az erő, egészség és anyagi jólét szimbóluma volt. Tudása és tehetsége által vezető szerepre hivatott el. Azok közé a régi községi jegyzők közé tartozott, akik nem csupán adminisztrációs munkát végeznek, hanem szavakkal hatnak s irányítanak. Egy nagy és népes család törzsapja, amelyben a gyermekek, unokák és dédunokák serege megkülönböztetett tisztelettel vette körül. Falun él, de túlnő a falu határain. A vármegyei urak szívesen barátkoznak vele s a vármegye egyik erős oszlopának tekintik. Szíve szerinti unitárius, aki nemcsak egyházközségében dolgozik, hanem a legfőbb egyházi tanácsban is helyet viv ki magának. Az unitárius teol. akadémiának hagyott 14.000 leus alapítványával pecsételte meg unitárius érzelmeit. Május 22-ikén 92 éves korában tért meg egy szép, fáradhatatlan munkás élet után az örök nyugalom helyére, ahol sírja fölött a hála és kegyelet angyala fog virasztani.

Kovács Buba. Mikor a tavaszi napsugár első csókjára ébredezni kezd az életerő az anyaföld kebelén ; mikor az ezerszínű virágok tarkítani kezdik a rét zöld pázsitját ; mikor a költöző madarak hozzánk vágyakoznak, hogy a „megenyhült lég“-ben régi fészkeiket megigazgassák : akkor hagyott itt minket Kovács Buba, ez a jóságos nézésű, mindig mosolygó arcú, végtelen gondosságú, áldottlelkű 18 éves leányzó. Ő, aki annyira figyelmes volt, hogy mindig és mindenkinek csak örömet és jókedvet szerezzen aranyos kedélyével, most nagy bánatot s végtelen keserőséget okozott nemcsak az őt bálványozásig szerető szüleinek, testvérének, hanem általában mindenkinek, aki jó lelke mélységeibe tekinthetett. Április 18. az a szomorú dátum, amelyen nemes lelke egy pillanatban elröppent e földi világból. Itt a virágok, melyeket annyira szeretett, neki többé nem nyílnak s a madarak neki nem énekelnek. De megszabadult e földi lét sok csalódásától és kísértéseitől is. Lelke jobb hazába költözött, hol örök tavaszban tovább folytatja viruló életét. Itt pedig a szeretet angyalai virrasztanak síri álma fölött.

Dr. Makkai Sándor. A Nagy Károly halálával megüresedett püspöki szék nem sokáig volt gazdátlanul. Az erdélyi ref. egyházkerület egyhangú bizalma *dr. Makkai Sándor* teológiai tanárt és egyházkerületi főjegyzőt emelte e méltóságra. Az új püspök aránylag fiatalon küzdötte fel magát odáig, hogy egyházkerületében, hol annyi munkás és tehetséges férfi van, a versenyben, „primus inter pares“ legyen. De őt kiváló tehetsége, erős munkabírása, eddig is kifejtett sokoľdalú tevékenysége valóban predestinálták ez állásra. Különben is ma egészen más szemmel nézünk itt Erdélyben egy magyar püspökre s más igényeket támasztunk vele szemben, mint a múltban. Ma nem pusztá dísz, méltóság és tekintély a református püspökség, hanem gond, felelősség, súlyos terhek hordozása és önfeláldozó munka. Ma nem csupán a református hívők tekintenek reménységgel a főpásztorra, hanem az egész erdélyi magyarság bizalma benne összpontosul. Ma egyik magyar felekezet érdekei sem válhatnak el a magyarság közös érdekeitől. Nem azt akarjuk evvel mondani, hogy most az erdélyi magyar felekezeteknek le kell mondaniuk a történelem folyamán kialakult dogmai felhasználásukról. Ilyen nagy áldozatot, ami egyenlő volna az öngyilkossággal, nem várhatunk. Hanem azt igenis várhatjuk, hogy a

felekezeti szín és jelleg ne legyen elválasztó vonal közöttünk. Mindenik felekezet élje a maga hitbeli egyéni életét, azt minél tökéletesebb magaslatra emelni igyekezzék, ápolja a vallásos és erkölcsi életét a maga módja szerint. De emellett legyen meg közöttünk a lelki egység, amely abból a tudatból származik, hogy mindnyájan egy közös kisebbségi sorsnak vagyunk az osztályosai s mindnyájan egy közös célért: istenországáért küzdünk. Egyéni értékeinket minél inkább felszínre hozzuk s egyéni erőinket minél inkább érvényesíteni tudjuk: a közös nagy célt annál inkább szolgáljuk. Fegyvereinket ma nem egymás ellen, hanem egymás mellett kell forgatnunk.

E tekintetben mi is teljes bizalommal tekintünk a dr. *Makkai Sándor* püspöksége elé, akiről tudjuk, hogy nemcsak erős, nyílt és öntudatos kálvinista, hanem jó magyar is, aki, midőn építi egyházát, ugyanakkor szolgálatokat tesz a magyarságnak is. Éppen ezért szeretettel és tisztelettel üdvözljük új és felelősségteljes állásában s a vele járó súlyos kötelességek teljesítésére erőt, jó egészséget kívánunk s munkásságára Isten áldását kérjük.

Itt említjük meg, hogy a királyhágómelléki ref. egyházkerület megalakult. Nagy szótöbbséggel *Súlyok István* nagyváradi esperest püspökének választotta, kinek megválasztását a román kormány tudomásul véve, a hűségeskűt a király képviselőjének a kezébe letette.
